

— 53 —

tons produkt med 55 til 60 pct. jern (ca. $\frac{3}{4}$ stykmalm og ca. $\frac{1}{4}$ slig).

Man har adgang til at ordne skeidningen saaledes, at man kan faa endel malm med 60—65 pct. jern (anvendbar bl. a. som tilsats til malmmartin).

Malmen holder oftest 0.025 til 0.07, gjennemsnitlig 0.05 à 0.055 pct. fosfor, altsaa litt mere fosfor end Arendalsmalmen i regelen ellers. Svovlprocenten er meget lav, manganprocenten likesaa. Nogen (5) fuldstændige malmanalyser findes offentliggjort i „Norges Jernmalforekomster“, s. 147. Ifølge disse analyser holder de slaggdannende bestanddele gjennemsnitlig 42—46 pct. SiO_2 . Hermed stemmer, at malmen fra Gyldenløve-Antoinette ifølge mikroskopiske undersøkelser hovedsagelig er opblandet med en jernrik diopsid (hedenbergit) og noget kalkspat. Hertil kommer ofte litt granat, epidot o. s. v.

Av ovenstaaende data fremgaar, at Gyldenløve-Antoinette er en nok saa liten forekomst. Men denne grube — som er den eneste i Braastadfeltet, hvor der nu og da har været litt drift siden 1840-aarene — utgjør kun en brøkdel av dette felt. Fra den nordre ende av Gyldenløve-Antoinette til den søndre ende av Charlotte har man næsten kontinuerlig gamle grubeaapninger i en længde av 250 m. regnet langs strøket som her danner en svak bue.

Medregnes ogsaa Langgruben, blir længden av grubedraget ca. 350 m. og herav utgjør Gyldenløve-Antoinette kun en nok saa liten brøkdel. Et magnetometrisk kart over partiet fra Gyldenløve-Antoinette til Charlotte godtgjør, at man i det hele og store maa ha den samme malmkarakter paa partiet fra Skovgruben til Charlotte som ved Gyldenløve-Antoinette. For Skovgruben, Pumpegruben og Charlotte opgives dype